

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2020. év október 2. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A 3 rb. gondatlanságból elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt ... vádlott ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2020. július 8. napján kihirdetett KB.III.11/2020/6. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a pénzbüntetést halmazati büntetésként kiszabottnak tekinti.

I n d o k o l á s:

- [1] A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2020. július 8. napján tartott tárgyaláson kihirdetett KB.III.11/2020/6. számú ítéletével ... vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rendbeli a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés szerint minősülő gondatlanságból elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétségében. Ezért öt 250 napi tétel, napi tételenként 1000,- Ft pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.
- [2] Az elsőfokú tárgyaláson jelen volt katonai ügyész fellebbezést jelentett be súlyosításért, felemelt napi tételszámú pénzbüntetés kiszabása érdekében. A vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették.
- [3] Az elsőfokú katonai ügyész a fellebbezés írásbeli indokolásában kifejtette, hogy a vádlott az előkészítő ülésen tett nyilatkozatával szemben csak a tárgyaláson ismerte be a bűnösségét, tényleges megbánó magatartást nem tanúsított, csak többször megismételt célzott bírói kérdésre jelentette ki, hogy sajnálja a történeteket. Beismerése egyértelműen csak taktikai jellegű volt, így ezt indokolatlanul értékelte kiemelt nyomatékkaal enyhítő körülményként az elsőfokú katonai tanács. Ezzel szemben álláspontja szerint súlyosító körülményként kell figyelembe venni a halmazati elkövetésen túl azt, hogy a vádlottat a szolgálati viszonyának fennállása alatt 8 alkalommal fenytítették meg tipikusan a határrendészeti szabályok megsértése miatt, továbbá részesült már ügyészi megrovásban is, illetőleg a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. évben szolgálatban kötelességszegés büntette miatt már ítélet pénzbüntetésre. További súlyosító körülményként kérte értékelni, hogy a vádlott cselekményét az Európai Unió külső schengeni határán követte el harmadik országbéli állampolgárok esetében, melynek következményei a magyar mellett az Európai Unió határvédelmét is érintették. A vádlott terhére értékelendő továbbá az, hogy a vádlott által elkövetett cselekmények az adott határszakaszon igen elszaporodottak. Mindezekre tekintettel érvelése szerint a bíróság által saját korábbi, büntetővégzésben hozott döntéséhez képest is törvénysértően enyhe mértékben kiszabott büntetés nem alkalmas sem a vádlottal szembeni speciálprevenciós, sem a generálprevenciós célok elérésére, ezért az ítélet megváltoztatását és a

kiszabott pénzbüntetés napi tételszámának emelését indítványozta.

- [4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.509/2020/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács perrendszerűen folytatta le az eljárást. A vádlott a tárgyaláson bűnösségét elismerte és a tárgyaláshoz való jogáról lemondott, a nyilatkozata elfogadásának a Be. 504. §-ában meghatározott feltételei fennálltak. A bíróság a történeti tényállást és a cselekmény jogi minősítését a váddal egyezően állapította meg, ítéletét a Be. 542. §-a alapján indokolta. A büntetés kiszabása körében a katonai tanács lényegében feltárta és értékelte az enyhítő és súlyosító körülményeket. Érvelése szerint tévedett akkor, amikor enyhítő körülményként értékelte azt, hogy a vádlott szolgálati viszonyának megszűnéséig 12 év szolgálatban eltöltött idővel rendelkezett. Ezt a körülményt ugyanis a szolgálati kötelmeit sorozatosan megszegő, több fenyítéssel sújtott és szolgálatban kötelességszegés büntette miatt már korábban elítélt vádlott esetében enyhítő körülményként nem lehet értékelni. Ezen túlmenően kifejtette, hogy a beismerő vallomás szinte súlytalan enyhítő körülmény, mert a vádlott mind a nyomozás, mind az előkészítő ülés során tagadta a bűncselekmény elkövetését, a tárgyaláson nyilvánvalóan csak taktikai okból tett beismerő vallomást. A tényállás emellett ezen vallomás nélkül is felderített volt. Mindezekre figyelemmel azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának KB.III.11/2020/6. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg és a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés egy napi tételének megfelelő pénzbüntetés összegét emelje meg, egyebekben az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.
- [5] A vádlott védője a másodfokú eljárásban tett észrevételében az ügyészi fellebbezés elutasítását indítványozta, mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság törvényes jogkövetkezményt alkalmazott.
- [6] A katonai ügyész által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése alapján - korlátozottan - bírálta felül, tekintettel arra, hogy a fellebbezést a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentette be az ügyészség. A felülbírálat ezért kizárólag a vádlottal szemben kiszabott büntetésre vonatkozó sérelmezett rendelkezéseket érinti. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a.) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállásra alapította. A Be. 580. § (2) bekezdés a.) és b) pontjára figyelemmel a felülbírálat nem terjedt ki a bűnösség megállapításának és a jogi minősítésnek a felülbírálatára sem.
- [7] A fellebbviteli bíróság azonban a Be. 590. § (5) bekezdése a) pontjában írtakra figyelemmel az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálta az elsőfokú eljárást. Így vizsgálta azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett-e a Be. 608. § (1) bekezdésében írt, az ítélet abszolút hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést.
- [8] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését. Törvényesen járt el az elsőfokú katonai tanács, amikor a büntetővégzéssel szemben a vádlott által előterjesztett jogorvoslati nyilatkozatra tekintettel az ügyben előkészítő ülést tűzött ki. Eljárása során maradéktalanul betartotta a Be. LXXVI. fejezetében rögzített perrendi szabályokat.
- [9] A vádlott az elsőfokú katonai tanács által teljeskörűen foganatosított törvényes figyelmeztetéseket

követően az előkészítő ülésen nem ismerte be a bűnösségét és nem mondott le a tárgyaláshoz való jogáról, ezért az elsőfokú katonai tanács helyesen, az időszzerűségi követelményeknek és a Be. 508. § a) pontjában írtaknak megfelelően a tárgyalást a Be. 510. § (5) bekezdésében írtak figyelmen kívül hagyásával nyomban megtartotta. Nem tévedett akkor sem, amikor a Be. 524. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Be. 504. § (1)-(3) bekezdésében írtak szerint megvizsgálta, hogy a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadja-e. A vádlott tárgyaláson tett, bűnösséget beismerő és ezáltal a tárgyaláshoz való további jogról lemondó nyilatkozatát elfogadó végzése törvényes. Indokoltan járt el akkor is, amikor az előzőekre tekintettel a vádlottat kizárólag a személyi körülményeivel kapcsolatosan hallgatta ki.

- [10] Az elsőfokú katonai tanács a vádirati tényállással egyezően az ítélet [8]-tól [16]-ig jelzett bekezdéséig a vádlott vonatkozásában terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített. Ennek alapján vont le következtetést a vádlott bűnösségére és a vádiratban írtakkal egyezően minősítette a vádlott katonai bűncselekményeit.
- [11] A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés nem megalapozott.
- [12] Az elsőfokú katonai tanács a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket és az alkalmazott joghátrány indokait a vádlott tekintetében csaknem maradéktalanul és helytállóan tárta fel, majd rögzítette az ítélet [24]-től [25]-ig jelzett bekezdéseiben. Ezeket a másodfokú katonai tanács álláspontja szerint súlyuknak megfelelően értékelte a [26]-tal jelzett bekezdésben. Nem tévedett, amikor a vádlott terhére értékelte a hasonló jellegű cselekmények elszaporodottságát, azt, hogy szolgálatának ellátása során öt alkalommal került sor fenytetésére, valamint a kettőnél nagyobb számú halmazatot.
- [13] A másodfokú katonai tanács osztotta a Fellebbviteli Főügyészség álláspontját, miszerint a vele szemben korábban alkalmazott fenytetések számára tekintettel nem lehet nyomatékka a vádlott javára értékelni a 12 éven át tartó szolgálatteljesítést. Ugyanakkor a másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a nyomozati iratok 312/A. naplószáma alatt elfekvő parancsoki jellemzés alapján megállapítható, hogy a vele szemben alkalmazott fenytetések ellenére is összességében jól teljesítette a szolgálatát. Ebben ugyanis rögzítésre került, hogy a szolgálat teljesítéséhez szükséges alapvető szakmai ismereteket az elvárásoknak megfelelően birtokolta, az új ismeretek befogadására alkalmas volt. A képzéseken feldolgozott és az önképzésre meghatározott témákat megfelelő szinten sajátította el. Ezen túlmenően a szolgálati feladatait is megfelelő szinten látta el, mint ahogyan gyakorlati tevékenysége, munkához való hozzáállása, konfliktust tűrő és felvállaló képessége is megfelelő volt. Indokoltan értékelte az elsőfokú tanács a vádlott javára a cselekmények tárgyi súlyához képest az elkövetésük óta bekövetkezett időmúlást, valamint azt, hogy a vádlott két kiskorú gyermek eltartására köteles. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint az előzőeken túlmenően a büntetés nemének és mértékének meghatározásakor arra is tekintettel kell lenni, hogy miután a vádlott szolgálati viszonya megszűnt, így katonai bűncselekmény tettese sem lehet.
- [14] Mindezeket figyelembe véve nem tévedett tehát az elsőfokú katonai tanács akkor, amikor a Btk. 33. § (4) bekezdésében írt rendelkezésekre tekintettel a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése alapján pénzbüntetés szabott ki a vádlottal szemben.
- [15] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint a fellebbezésben írtakat szem előtt tartva sem merült fel olyan súlyosító körülmény, amelyre alapítottan a vádlottal szemben a 250 napi tételben meghatározott napi tételszámú pénzbüntetésnél magasabb tételszámú pénzbüntetés kellene kiszabni, mint ahogyan az egy napi tétel összegének megemelése sem indokolt.

- [16] A fellebbviteli katonai tanács álláspontja szerint tehát az elsőfokú katonai tanács által kiszabott büntetés neme és mértéke szükséges és indokolt, egyben elégséges is a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok érvényre juttatása érdekében. A pénzbüntetés napi tételszámának emelése már a büntetési célokon túlmutató, aránytalan joghátrányt jelentene, a pénzbüntetés egy napi tételének összege pedig megfelelően igazodik a vádlott jövedelmi és vagyoni viszonyaihoz.
- [17] Az előzőekben kifejtettekre tekintettel a másodfokú katonai tanács nem látott lehetőséget a vádlott esetében felemelt tételszámú pénzbüntetés kiszabására, a súlyosítást célzó fellebbezés eredményre nem vezethetett.
- [18] A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 605. § (1) bekezdése alapján - az elsőfokú ítéletet helyes indokainál fogva -helybenhagyta azzal, hogy a kiszabott pénzbüntetést a Btk. 81. §-a alapján halmazati büntetésként kiszabottnak tekintette, ahogyan egyebekben erre bűnösségi körülmények körében utalt is az elsőfokú katonai tanács.

Budapest, 2020. október 2.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette hb. százados sk.
előadó bíró

Dr. Mészáros László ezredes sk.
bíró

- [19] A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának KB.III.11/2020/6. számú ítélete 2020. október 2. napján jogerős és végrehajtható.

, 2020. október 2.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül: